

Цариградска патриаршия създаде отделна митрополия за Ирландия

На свое заседание на 22 март 2024 г. Светият Синод на Цариградската вселенска патриаршия е учредил нова своя епархия. Тя ще се нарича митрополия за Ирландия. Не се уточнява дали ще включва и Северна Ирландия, която е част от територията на Великобритания, или ще се ограничи само в територията на Република Ирландия. Засега в Ирландия има само една гръцка православна църковна община – “Благовещение Богородично” в град Дъблин. А в Северна Ирландия въобще няма регистрирана такава община и при необходимост на гръцкоезичните православни християни, живеещи там, отива да ги обслужи свещеник от големия остров.

На същото заседание е избран за Ирландски митрополит Зинополският епископ Яков, викарий на Канадския архиепископ Сотирий. Той е роден в Атина през 1977 г., има филологическо и богословско образование, учил в Атина, Берлин и Бостън. Постриган е за монах на остров Крит през 2005 г., но сетне служи в гр. Торонто, Канада. Там през 2020 г. е ръкоположен също за епископ и продължава служението си като викарий на Канадския архиепископ.

Ирландия досега беше част от Архиепископията на Тиатра и Великобритания, създадена в 1922 г. Първоначално тя е включвала в своята юрисдикция освен Великобритания още Франция, Германия, Австрия,

Унгария, Италия и Малта. В 1963 г. всички останали страни са обособени в отделни диоцези и архиепископията остава само с юрисдикция на Британските острови. Названието Тиатирска е заимствано от древната епархия на Тиатира в Западна Мала Азия. За отбелязване е, че и тримата викарни епископи на Тиатирската и Великобританска архиепископия днес носят титли на някогашни малоазийски епархии.

Отделянето на Ирландия в самостоятелна митрополия станало по искане на Тиатирския и Великобритански архиепископ Никита (Люяс). Използвана е тази безобидна форма, но замисълът безспорно е на идеолозите на патриаршията (архиепископ Никита няма възможност да откаже). Наистина, през последните десетилетия се създадоха много нови епархии или се обявиха древлепросияли епархии за действащи, макар в тях да няма православни християни, нито храмове. Това се правеше с оглед на приближаващия всеправославен събор, когато още не беше ясен и принципът, на който щяха да участват православните епископи: дали всички православни епископи от всички църкви, или по определен брой епископи от всяка църква, или пък определен процент от броя епископи на църквите с многоброен епископат. Същото явление се наблюдава и в Руската православна църква, която за последните четири десетилетия умножи няколкократно броя на своите епископи.

dveri.bg